

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K.S.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lipca 2018 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. akt VII K [...] /15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt V Ka [...] /17, K.S. został skazany za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 245 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności. W miejsce tych kar wymierzono skazanemu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Kasację w sprawie wywiódł obrońca skazanego. Formułując w niej szereg zarzutów obraży prawa materialnego i procesowego, wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania orzeczenia, podnosząc, że w toku procesu doszło do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanych praw skazanego do sprawiedliwego procesu oraz prawa do obrony. W piśmie uzupełniającym uzasadnienie wniosku, powołał się na duże prawdopodobieństwo zasadności kasacji oraz sytuację rodzinną skazanego.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji i przekonanie skarżącego o jej zasadności nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, ma charakter wyjątkowy.

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, podnoszone w niej zarzuty, nie przekonują o ich oczywistej trafności, widocznej bez konieczności prowadzenia pogłębionej analizy zasadności argumentacji skarżącego. Nic też nie wskazuje na to, aby wykonanie orzeczenia powodowało dla skazanego inne skutki niż te, które są zwykłym następstwem odbywania kary. Podkreślić trzeba, że w przypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na to, iż natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki możliwym jest wystąpienie przez skazanego z wnioskiem o udzielenie przerwy w wykonaniu kary.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

ał